

Els Amics de les Arts: «'Jean-Luc' té potser la millor tornada que hem escrit mai»

Entrevistem el trio amb motiu dels 10 anys de la publicació del disc 'Bed & Breakfast'

Els Amics de les Arts l'any 2009 | Ibai Acevedo

Un no se n'adona i en Jean-Luc, l'Armengol i en Pere ja superen la trentena. Fa deu anys que el quartet d'**Els Amics de les Arts** presentava *Bed & Breakfast* (Nòmada 57, DiscMedi, 2009), el primer àlbum d'estudi del grup que des de la ironia i l'anar fent quotidià va seduir el públic català. La popularitat dels seus *hits* ha pujat com l'escuma i, una dècada després i amb dinou premis Enderrock a la butxaca (16 de la votació popular i 9 de la crítica), aquí els tenim, fent memòria d'aquells primers anys d'èxit. Amb aquest treball, **Els Amics** van obtenir fins a 7 Premis Enderrock: per part de la crítica, es van endur el Premi a millor disc de l'any i a Millor disc de cançó, i per part de la votació popular van emportar-se els guardons a Millor cançó i Millor lletra (per "L'home que treballa fent de gos"), Millor directe, Millor disseny de portada i Millor grup revelació. Entrevistem els tres integrants actuals de la formació, Joan Enric Barceló, Ferran Piqué i Dani Alegret, sobre l'aniversari de la referència.

Com recordeu la gravació del *Bed & Breakfast*?

Molt intensa i emocionant. Vam passar-nos tot un juliol tancats a Nòmada 57, al barri del Poble Nou. Anàvem construint les cançons sobre la marxa sense més pretensió que passar-ho bé durant el procés. Incorporàvem les idees que se'ns anaven acudint perquè la preproducció només van ser

un parell de setmanes d'assajos sense productor ni res.

Quina va ser la primera que vau escriure? Va marcar el to de disc?

La primera va ser "Liverpool", que ja apareixia a la primera maqueta, *Catalonautes* (autoeditat, 2005), sota el nom de "Mecanoscrit del segon origen". Però aquesta no marca el to del disc. Potser ho fa més "L'home que treballa fent de gos", que ja tocàvem en els concerts mesos abans d'enregistrar el disc.

Venint del *Castafiore Cabaret* (Pistatxo Records, 2008), quines expectatives teníeu amb el *Bed & Breakfast*?

Veníem de diverses maquetes i EPs totalment autoproduïts i ja detectàvem una mica de *feedback*. A les xarxes, sobretot. Amb *B&B* sabíem que volíem fer un disc amb recursos i hi vam invertir la major part dels nostres estalvis personals. Crèiem molt en les cançons i en les històries que explicàvem però érem molt conscients que sobresortir seria complicat.

Els Amics de les Arts l'any 2009 Foto: Ibai Acevedo

Com vau cuidar la imatge en aquest treball?

Vam organitzar un cap de setmana de colònies a Sant Hilari Sacalm per dedicar-lo a fer-nos centenars, milers de fotos. Ens agradava molt l'estètica de l'Ibai Acevedo i li vam encarregar tot el grafisme. Va ser una gran troballa. Hem treballat molts més cops amb ell i vam forjar una amistat que encara conservem. La foto de la portada va sortir al vespre del primer dia, quan ja no quedava pràcticament llum.

La sortida del *Bed & Breakfast* va coincidir amb l'esclat de la generació del pop català. Com ho vau viure?

La idea d'escena, sigui la que sigui, sempre parteix d'una visió de l'exterior que intenta ordenar temporalment els grups. La resta és literatura. Tots els grups anem a la nostra i fem el que

bonament podem amb l'objectiu de guanyar-nos-hi la vida i d'escriure les millors cançons.

Quan vau començar a intuir que el disc estava guanyant popularitat?

Al concert de les festes de Sant Andreu de Palomar a Barcelona. Va ser el primer concert en què, de cop, va aparèixer molta gent. I no només va aparèixer sinó que les cantava. Hi ha vídeos d'aquella nit en què se'ns veu al·lucinar.

El disc inclou temes com "Jean-Luc" o "4-3-3", que s'han convertit en *hits* de la vostra discografia. Com els heu vist créixer?

"Jean-Luc" es manté allà perquè té potser la millor tornada que hem escrit mai i perquè la història que explica passa milions de vegades cada dia. "4-3-3" sempre diem que la deixarem de fer, però en els bisos o els rebisos sempre l'acabem tocant.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=A3Yl3Fsj7tw>

Quin és el secret de l'èxit d'aquest àlbum?

El mateix que tots els discos d'**Els Amics**: no té por, hi ha molta il·lusió a darrere i, sobretot, parla de nosaltres en aquell moment.

Ara, què valoreu del disc? L'escolteu sovint?

La seva frescor. Ara fariem moltes coses diferentment, però segurament si intentéssim corregir-les també ens carregariem l'essència. No l'escoltem massa. A vegades és Spotify que ens el recorda quan genera llistes automàticament a partir d'algun altre disc. És molt curiós el primer moment: quan la sents, però encara no saps ni que és teva ni res. Després et venen records de l'estudi, dels assajos, de la gira.

De l'era *Bed & Breakfast*, quins en van ser els millors moments?

Els concerts. Constatar en els directes que cada dia creixíem una mica més. Va ser el disc que ens va canviar la vida i cada cop que el presentàvem era un regal.

Els Amics de les Arts l'any 2009 Foto: Ibai Acevedo